

ритѣ при владикуванието ни високопрѣосвещенния г-нъ г-нъ Венедиктъ Византийски който и я освети. Битоля 13 октомври 1863 год.“

Явно е прочее, какъ въ онова врѣме грѣцката духовна власть е признавала българското население на Битоля.

1868 г.

№ 236.

Рѣсенъ.

Християнското население въ Рѣсенъ е българско. Гъркоманската партия се държеше съ патриаршията повече отъ инатъ и поради неспогодба съ нѣкои отъ водителитѣ на националната българска партия. Въ църквата на патриаршиститѣ Св. Георги, градена прѣзъ 1843 г., покрай грѣцкитѣ надписи на зографията, сж били запазени и нѣкои български. Български надписи личатъ на самитѣ царски врата. Въ десното крило на църквата, доку до олтаря, я стояла отъ край врѣме и до сега голѣма икона на св. Кирила и Методия, писана въ 1868 г. съ надписъ: **Българскы просвѣтителы въ Прѣславъ IX вѣкъ. 1868.** При единъ лѣвъ медалионъ-сцена на сжщата икона четемъ: **Проповѣды къмъ българскыя народъ;** при другъ медалионъ, дѣто е изображено кръщението на прѣславския дворъ, четемъ: **Кръщеніе царъ Бориско.**

Патриаршеската църковна власть е търпѣла и български надгробни надписи въ гробищата при сжщата църква и дори такива надписи, дѣто явно се говори противъ фанариотитѣ. Така, на една мраморна плоча, между друго четемъ: „Тукъ почива Тасе Търповъ Ляпчо... Тасе доживѣ възстановлението на българската църква и посрѣщна български владика. Прѣзъ 1868 Тасе първъ въ Битоля на губернатора заяви, че той съ непризнаването на грѣцкия владика, не признава и грѣцкия патриархъ.“

1872—1873 г.

№ 237.

Сѣрско, Драмско, Мелнишко.

За българщината главно на селското население въ епархиитѣ Сѣрска, Драмска и Мелнишка свидѣлствуватъ между друго и нѣколко писма, пращани до цариградския патриархъ прѣзъ 1872—1873 г. отъ грѣцкия сѣрски митрополитъ и отъ монаситѣ на голѣмия сѣрски манастирь Св. Иванъ Прѣдтеча